

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky - odvolací senát disciplinárneho súdu v zložení z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Stanislava Beňa, JUDr. Mariána Jarábka JUDr. Vojtecha Lefflera, a JUDr. Eriky Zajacovej na neverejnom zasadnutí 7. októbra 2010 v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. S [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ], PhD., sudcovi Okresného súdu v M [REDAKOVANÉ], o odvolaniach navrhovateľa – [REDAKOVANÉ] Okresného súdu v M [REDAKOVANÉ] JUDr. J [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ] a sudcu proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - prvostupňového senátu disciplinárneho súdu z 21. októbra 2009, sp. zn. 1 Ds 6/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov napadnuté rozhodnutie **sa zrušuje a vec sa vracia** disciplinárnemu senátu súdu prvého stupňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, prvostupňového disciplinárneho senátu (ďalej len disciplinárny senát) z 21. októbra 2009, sp. zn. 1 Ds 6/2008 bol v bode I. sudca JUDr. S [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ], PhD., (ďalej len sudca) spod skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania právne posúdeného ako závažné disciplinárne previnenie so zvýšenou škodlivosťou podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojitosti s § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. (ďalej len zákon o sudcoch a prísediacich), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

začiatkom mesiaca decembra 2007 sprístupnil obsah odvolania podaného advokátom JUDr. J [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ], Advokátska kancelária M [REDAKOVANÉ], v trestnej veci vedenej

na Okresnom súde M [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 4 T 121/2007 proti rozsudku z 22. novembra 2007 svojim známym sudcom a prokurátorom, sudcovskej rade na Okresnom súde M [REDAKOVANÉ] čo aj sám priznal pred vedením Okresného súdu M [REDAKOVANÉ] 10. decembra 2007, pričom obsah odvolania sprístupnil aj poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky D [REDAKOVANÉ] L [REDAKOVANÉ], od ktorého sa to ďalej dostalo k redaktorky televízie T [REDAKOVANÉ] J [REDAKOVANÉ] P [REDAKOVANÉ] ktorá to osobne potvrdila 7. decembra 2007 advokátovi JUDr. J [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] v telefonickom rozhovore. Obsah spomínaného odvolania zverejnil 7. decembra 2007 poslanec D [REDAKOVANÉ] L [REDAKOVANÉ] na tlačovej konferencii,

podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona oslobodený, pretože mu nebolo možné disciplinárne previnenie preukázať.

Naproti tomu, v bode II. uvedeného rozhodnutia bol sudca uznaný za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona o sudcoch a príseďiacich, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

listom, ktorý zaslal prezidentovi Slovenskej republiky dňa 30. septembra 2008, ktorý obsahuje množstvo poloprávd, nepravdivých údajov a invectív proti predsedovi Okresného súdu M [REDAKOVANÉ] JUDr. J [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ], advokátovi JUDr. J [REDAKOVANÉ] K [REDAKOVANÉ] a tiež aj vtedajšiemu ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. Š [REDAKOVANÉ] H [REDAKOVANÉ]

Za to mu bolo podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o sudcoch a príseďiacich uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie šiestich mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu podali včas odvolania navrhovateľ – [REDAKOVANÉ] Okresného súdu v M [REDAKOVANÉ] JUDr. J [REDAKOVANÉ] S [REDAKOVANÉ] (ďalej len navrhovateľ) a sudca.

V písomnom odôvodnení odvolania navrhovateľ namietol oslobodzujúci výrok v bode I. citovaného rozhodnutia a výrok o uloženom disciplinárnom opatrení.

Podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie v rozpore s ustanovením § 127 zákona o sudcoch a príseďiacich ako aj so základnými zásadami trestného konania uvedenými v § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. a s právom na spravodlivý proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor).

Disciplinárnemu senátu vytkol, že ústne pojednávanie 17. augusta 2009 vykonal v jeho neprítomnosti napriek tomu, že listom zo 14. augusta 2009 požiadal o jeho odročenie z dôvodu návštevy ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na tamomšom súde. Napriek jeho žiadosti ústne pojednávanie bolo vykonané a boli na ňom vykonané viaceré dôkazy.

Poukázal na ustanovenie § 127 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého ústne pojednávanie sa koná zásadne v prítomnosti sudcu, proti ktorému návrh smeruje. V jeho neprítomnosti možno vec prejednať iba vtedy, ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne upovedomený a ak sa odmietne dostaviť pred disciplinárny senát alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdá.

Zo zásady práva na spravodlivý proces a zásady, rovnosti zbraní možno vyvodiť, že toto ustanovenie platí aj pre navrhovateľa. Keďže svoju neprítomnosť na ústnom pojednávaní riadne ospravedlnil, disciplinárny senát porušil jeho práva uvedené v citovanom ustanovení zákona.

Odňatím práva konať pred súdom bolo porušené jeho právo ako navrhovateľa uvedené v § 127 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich. Podľa tohto ustanovenia na začiatku ústneho pojednávania navrhovateľ prednesie návrh na začatie disciplinárneho konania a odôvodní ho. Z dôvodu jeho neprítomnosti návrh na začatie konania predniesol člen disciplinárneho senátu.

Odňaté mu bolo aj právo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a klásť svedkom otázky, ktoré je garantované ustanovením § 127 ods. 6 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Svedok D. L. na ústnom pojednávaní 17. augusta 2009 potvrdil, že mal k dispozícii odvolanie advokáta JUDr. J. K. (ďalej len advokáta), ktoré zverejnil na tlačovej konferencii v decembri 2007. Zároveň poprel, že by toto odvolanie dostal od sudcu. Tiež uviedol, „nebudem sa vyjadrovať k tomu, odkiaľ mám informácie, ktorými disponujem z rezortu justície“. Svoje odmietavé stanovisko svedok odôvodnil tým, že sudcovia a prokurátori sú následne disciplinárne stíhaní alebo inak šikanovaní Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky alebo Súdnu radou Slovenskej republiky,

a preto ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky má povinnosť chrániť svoje zdroje z radov sudcov a prokurátorov.

Okrem toho, že vykonanie tohto dôkazu pre jeho neprítomnosť na ústnom pojednávaní je nezákonné, namietať, že disciplinárny senát o takýto dôkaz nemôže oprieť svoje rozhodnutie. Svedok D. I. bol pred výpoveďou poučený o svojich právach a povinnostiach. Z výpovede tohto svedka je zrejmé, že svedok nevyužil právo odmietnuť vo veci vypovedať. Je neprípustné, aby svedok potvrdil, že mal k dispozícii odvolanie advokáta, ktoré zverejnil na tlačovej konferencii, ale informáciu odkiaľ predmetné odvolanie dostal, poskytnúť odmietol.

Povinnosť svedčiť upravuje Trestný poriadok v § 127. Podľa tohto ustanovenia každý je povinný dostaviť sa na predvolanie orgánov činných v trestnom konaní a súdu a vypovedať ako svedok o tom, čo mu je známe o trestnom čine a o páchatelovi alebo o okolnostiach dôležitých pre trestné konanie (disciplinárne konanie). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, každý je povinný napomáhať splnenie tejto povinnosti.

Poukázal na ustanovenie § 346 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, kto ako svedok v konaní pred súdom alebo trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznávaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Tohto trestného činu sa dopustí svedok nielen vtedy, keď vypovedá nepravdu, ale aj vtedy, ak zamlčí okolnosť, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci.

Trestný poriadok upravuje možnosti (napríklad poriadkovú pokutu), ktorými môže súd prinútiť svedka vypovedať. Súd sa preto nemôže uspokojiť s výpoveďou svedka, ktorý odmietne uviesť osobu, ktorá mu odvolanie advokáta sprístupnila. Dôvod, pre ktorý svedok zisťovanú skutočnosť odmietol poskytnúť, neobstojí. Svedok nepriamo usvedčil sudcu zo sprístupnenia odvolania, keď potvrdil, že mal k dispozícii odvolanie advokáta. Naproti tomu sudca vo svojom vyjadrení z 20. októbra 2009 spochybňuje, že by svedok JUDr. D. I.

L [REDACTED] vôbec disponoval rovnopisom predmetného odvolania (vid' str. 8 ods. 2 odspodu vyjadrenia).

Na tomto ústnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa J [REDACTED] P [REDACTED] ktorej taktiež nemohol pre svoju neprítomnosť klásť otázky.

Na ústnom pojednávaní bola vypočutá tiež svedkyňa JUDr. T [REDACTED] S [REDACTED] sudkyňa Okresného súdu v M [REDACTED] a súčasne aj predsedníčka sudcovskej rady uvedeného súdu. Táto nepriamo usvedčila sudcu, že to bol on, kto zverejnil odvolanie advokáta. Sudca v písomnom vyjadrení, ale aj vo vyjadrení pred súdom opakovane uvádzal, že sudcovská rada ho na zasadnutí 3. decembra 2007 vyzvala, aby jej odvolanie predložil. Ak by tvrdenie sudcu bolo pravdivé, svedkyňa by si túto skutočnosť musela pamätať a pred súdom by ju potvrdila. No opak je pravdou, lebo svedkyňa JUDr. T [REDACTED] S [REDACTED] pred súdom vypovedala, že si nepamätá, že sudcovská rada vyzvala sudcu na predloženie odvolania.

Podľa navrhovateľa existuje teda celý rad dôkazov, ktoré potvrdzujú, že obsah odvolania advokáta sprístupnil z vlastnej iniciatívy sudca, pretože nebol spokojný s rozvrhom práce. Rozvrh práce navrhovateľ zverejnil na pracovnej porade 19. novembra 2007, zmena sa týkala aj sudcu, ktorý mal byť preložený na civilné kolégium.

Ako prvý krok svojej nespokojnosti sudca spravil to, že z vlastnej iniciatívy odvolanie sprístupnil sudcovskej rade Okresného súdu v M [REDACTED] 3. decembra 2007, čo dokazuje zápisnica z jej zasadnutia, ktorej prílohou je aj odvolanie advokáta z 29. novembra 2007.

Pod tlakom dôkazov sudca priznal, že obsah odvolania zverejnil niektorým sudcom a prokurátorom. Priznal, že o tejto skutočnosti informoval aj členov sudcovskej rady a predložil im kópiu odvolania. Uvedené je zrejmé z úradného záznamu z 10. decembra 2007, ktorý so sudcom spísalo vedenie Okresného súdu v M [REDACTED]. Záznam podpísal sudca a pre objektivnosť posúdenia tohto dôkazu aj ďalšie štyri osoby. Ak by členovia sudcovskej rady naozaj vyzvali sudcu, aby odvolanie predložil, tak by to sudca uviedol v zázname. Táto skutočnosť ale v zázname uvedená nie je. Záznam bol urobený so sudcom 10. decembra 2007, teda sedem dní po tom, čo zasadala sudcovská rada Okresného súdu v M [REDACTED]. Aby sudca situáciu zahmlil a zbavil sa zodpovednosti za neoprávnené zverejnenie obsahu

odvolania, prišiel neskôr s verziou, že odvolanie si od neho vyžiadali členovia sudcovskej rady na jej zasadnutí 3. decembra 2007.

Ďalším prejavom nespokojnosti sudcu bolo napísanie listu prezidentovi Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza v spise a je plný zloby a nenávisti voči jeho osobe a list z 30. marca 2009, ktorým Súdnej rade Slovenskej republiky dal podnet na začatie jeho disciplinárneho stíhania.

Odvolateľ disciplinárnemu senátu ďalej vytkol, že nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu napriek tomu, že listom zo 4. marca 2009 navrhol vykonanie deviatich dôkazov s odôvodnením, aké skutočnosti majú byť týmito dôkazmi preukázané. Súd s výnimkou výsluchu svedkyne JUDr. T. S. a oboznámenia obsahu listu, ktorý sudca napísal prezidentovi Slovenskej republiky tieto dôkazy nevykonal. Navrhnutými dôkazmi okrem iného boli aj výsluchy svedkov JUDr. P. S. a JUDr. M. H. Prvý z menovaných svedkov pracoval v tom čase na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky a je spolužiakom sudcu. U tohto sudcu loboval, aby u vtedajšieho ministra spravodlivosti Slovenskej republiky JUDr. Š. H. vybavil jeho opätovné umiestnenie na trestný úsek.

Ako ďalší dôkaz navrhol vykonať na ústnom pojednávaní aj výsluch advokáta a oboznámenie obsahu čestného prehlásenia obžalovaných A. R. Š. B. a P. Š. Týmto by bolo preukázané, že ani jedna z uvedených osôb obsah predmetného odvolania nezverejnila a na jeho zverejnenie nedala nikomu súhlas.

Na podklade uvedeného možno preto podľa názoru odvolateľa dospieť k záveru, že keď sudca rôznymi spôsobmi nedosiahol svoje preradenie do trestného kolégia, spojil sa s poslancom JUDr. D. L. a poskytol mu odvolanie, ktoré tento zverejnil na tlačovej konferencii 7. decembra 2007, kde znevážil celú justíciu a rezort spravodlivosti a vládu označil za „mafia friendly“.

Prvostupňovému disciplinárnemu senátu navrhol aj vykonanie ďalších listinných dôkazov a oboznámenie s obsahom obrazovo – zvukového záznamu z tlačovej konferencie, ktoré dôkazy disciplinárny senát tiež nevykonal.

